

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/09)

(2010/C 37/54)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Escola Superior Agrária de Coimbra (Bencanta, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J. Pais do Amaral)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D(2009)224268 z dnia 9 września 2009 r.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Brak uzasadnienia w zakresie wymogu zwrotu kwoty wskazanej w pkt 8 pisma z dnia 12 sierpnia 2009 r.

Naruszenie ustępów 21.2 i 22 administracyjnych przepisów ramowych w zakresie pozostałych kwot, ponieważ istniał rejestr czasu przeznaczony na projekt przez różnych uczestników ze wskazaniem osoby, która ten czas poświęciła i zaznaczeniem odnośnego przedziału czasu, a tak opisany nakład czasu jest rzeczywisty.

Błąd w ustaleniach faktycznych, jako że administracja może działać jedynie na podstawie pewnych ustaleń faktycznych, a zwykła wątpliwość dotycząca kwestii, czy czas wskazany w *timesheets* był rzeczywiście wykorzystany, czy też nie, wymaga przedstawienia przez Komisję dowodu.

Błąd w ustaleniach, ponieważ nie istnieje zobowiązanie na piśmie do stosowania określonego systemu rejestrowania czasu wykonywania pracy, bardziej dokładnego niż wspomniany rejestr w postaci *timesheets*, a stawianie przez Komisję w czasie wykonywania umowy (kiedy nie jest już możliwa zmiana metody rejestrowania czasu przeznaczony na projekt odnotowanego przy pomocy wcześniejszego i wiarygodnego systemu *timesheets*) większych wymagań niż określone wcześniej lub zawarte w umowie nie jest prawnie uzasadnione. Ponadto wymagania oznaczające konieczność fotograficznego odzwierciedlenia wykorzystanego czasu są nieproporcjonalne.

Zaskarżony akt narusza zasady dobrej wiary, uzasadnionych oczekiwań, przejrzystości, proporcjonalności oraz dobrej i racjonalnej administracji, jako że zasady rejestrowania czasu są nowe, co znajduje zresztą potwierdzenie w okoliczności, że te same zasady zostały zamieszczone wprost i wyraźnie w późniejszych wersjach projektu.

Błąd w ocenie stanu faktycznego w zakresie w jakim wielkość żadanego zwrotu nie jest proporcjonalna do rodzaju i charakteru nieprawidłowości, jakie Komisja — w jej przekonaniu — wykryła. Nie było bowiem możliwe osiągnięcie rezultatów odzwierciedlonych około 10. pozycji w przypadku 200 projektów, bez poświęcenia na to znacząco większego nakładu czasu niż rzeczywiście przeznaczony (po odjęciu żadanego zwrotu)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-139/07, van Arum przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 9 listopada 2009 r. przez Rinse van Aruma

(Sprawa T-454/09 P)

(2010/C 37/55)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rinse van Arum (Winksele, Belgia) (przedstawiciel: adwokat W. van den Muijsenbergh)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uwzględnienie odwołania i podniesionych w nim zarzutów w całości;

— uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 10 września 2009 r. w sprawie F-139/07;

— wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i co za tym idzie stwierdzenie nieważności decyzji o sprawozdaniu z oceny wnoszącego odwołanie;

— obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 1 i 9 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących wprowadzenia w życie art. 43 regulaminu pracowniczego i art. 15 ust. 2 oraz art. 87 ust. 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich a także wytycznych sprawie ocen;
- naruszenie art. 19 ogólnych przepisów wykonawczych i obowiązku uzasadnienia;
- naruszenie zasady kontrydiktoryjności postępowania, równości stron i prawa do obrony;
- naruszenie dotyczące związku pomiędzy oceną i przyznaniem punktów, prawa do obrony i zasady dobrej administracji;
- naruszenie art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem”) poprzez uwzględnienie dokumentów nienależących do akt sprawy, naruszenie zasady kontrydiktoryjności postępowania i przerzucenie ciężaru dowodu na wnoszącego odwołanie oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia;
- naruszenie obowiązku staranności z uwagi na to, że dokonujący ostatecznej oceny, niezachowując należytej staranności uwzględnił błędne informacje i naruszenie zasad prawnych dotyczących ciężaru dowodu;
- błędne zastosowanie prawa, orzecznictwa i zasad prawnych w odniesieniu do art. 90 regulaminu, obowiązku staranności, zasady dobrej administracji i zasad prawnych dotyczących dowodów;
- naruszenie prawa poprzez dokonanie przez Sąd do spraw Służby Publicznej niezrozumiałych ustaleń i nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności faktycznych oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia i zasady dobrej administracji;
- nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego

**Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2009 r. —
McLoughney przeciwko OHIM — Kern (Powerball)**

(Sprawa T-484/09)

(2010/C 37/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rory McLoughney (Thurles, Irlandia) (przedstawiciel: J.M. Stratford-Lysandrides, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Ernst Kern (Zahling, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie R 1547/2006-4;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec wspólnotowego znaku towarowego nr 3 164 779; i
- ewentualnie przekazanie sprzeciwu OHIM do ponownego rozpatrzenia zgodnie z wyrokiem Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Ernst Kern

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Powerball” dla towarów z klas 10, 25 i 28

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany znak „POWERBALL” używany w obrocie w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie